

Sygn. akt II KK 154/13

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lipca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński

w sprawie **J. C.**

skazanego z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i innych,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 9 lipca 2013 r.,

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 7 grudnia 2012 r.,

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego W.

z dnia 15 lutego 2012 r.,

na podstawie art. 532 § 2 kpk

p o s t a n o w i ł:

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Każdy z obrońców z wyboru skazanego J. C., a to: adw. J. G. i adw. M. S. wniósł kasację od wymienionego wyżej wyroku Sądu Apelacyjnego. W kasacji wywiedzionej przez adw. M. S. został zamieszczony wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku i utrzymanego nim w mocy wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 15 lutego 2012 r.

W uzasadnieniu wniosku obrońca podniósł, że zarzuty kasacyjne i ich uzasadnienie wskazują na zasadność kasacji i z tej przyczyny uznał, że konieczne jest wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie. Obrońca skazanego w sposób wręcz lakoniczny uzasadnił swoje stanowisko, nie wskazując konkretnych argumentów odnoszących się do sytuacji skazanego, które mogłyby przemawiać za wstrzymaniem wykonania objętego kasacją orzeczenia. Należy podkreślić, że wstrzymanie wykonania orzeczenia w związku z wniesieniem kasacji może nastąpić wyjątkowo, w razie zaistnienia szczególnych okoliczności, a to z tego względu, że kontrola kasacyjna dotyczy prawomocnego wyroku sądu odwoławczego, a więc wyroku objętego domniemaniem trafności zawartych w nim rozstrzygnięć. Do tych okoliczności należy zaliczyć rangę zarzutów podniesionych w kasacji i ich widoczną zasadność, a w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji. Nadto niezbędne jest wykazanie, że wykonanie orzeczenia pociągnie dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (zob. np. post. SN z 30 września 1997 r., II KKN 329/97, OSNPP 5/1998, poz. 12; z 25 marca 1998 r., II KKN 461/97, OSNPP 9/1998, poz. 14; z 4 września 1998 r., II KKN 178/98, OSNPP 3/1999, poz. 20 i z 7 września 1998 r., II KKN 262/98, OSNPP 3/1999, poz. 19).

W rozpatrywanej sprawie sytuacja taka nie zachodzi. Wprawdzie adw. J. G. w wywiedzionej kasacji, oprócz zarzutów związanych z naruszeniem przepisów prawa procesowego, podniósł również zarzut oparty na bezwzględnej przyczynie odwoławczej, określonej w art. 439 § 1 pkt. 10 k.p.k., które to uchybienie miało zdaniem skarżącego polegać na niezawiadomieniu jednego z obrońców z wyboru skazanego J. C. o terminie rozprawy apelacyjnej, jednak kolejny obrońca uznał to uchybienie za względną przyczynę odwoławczą. Z kolei prokurator w odpowiedzi na obydwie kasacje wywiedzione przez obrońców skazanego wnosił o ich oddalenie jako oczywiście bezzasadnych. W związku z tym nie przesądzając, jakie orzeczenie zapadnie w wyniku rozpoznania kasacji, nie sposób jest się wypowiedzieć co do zasadności podniesionych zarzutów kasacyjnych bez przeprowadzenia pogłębionej analizy sprawy, ta zaś nastąpi na rozprawie.

Niezależnie od tego, w złożonym wniosku, jego autor, nawet nie starał się, chociażby w skrótowej argumentacji wykazać, że w aktualnym stanie sprawy wykonanie zaskarżonego wyroku wiązałoby się z niekorzystnymi dla skazanego następstwami, które miałyby charakter poważny i nieodwracalny.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.